

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I 1978 vedtog folketinget med tilslutning fra et meget stort flertal af partierne loven om genanvendelse af papir og drikkevareemballager samt begrænsning af affald. Loven bemyndiger miljøministeren til ud fra genanvendelseshensyn at fastsætte bestemmelser om produkter, emballager m.v. samt om kommunale indsamlinger af affald. Endvidere rummede loven visse muligheder for at yde tilskud til at udvikle processer og tekniske metoder, der kunne forventes at få væsentlig betydning for genanvendelsen.

Den nugældende genanvendelseslov omhandler kun fremme af genanvendelsen af papir, karton og pap samt emballager til drikkevarer og konsummælkprodukter. Baggrunden herfor var, at loven fastlagde en række nye principper, og man fandt det derfor rimeligt kun at medtage områder, der var relativt godt undersøgt. Samtidig udgjorde de omfattede materialer en forholdsvis stor del af samfundets affaldsmængder og et væsentligt resourceforbrug.

Ifølge 1978-loven skulle denne optages til revision i folketingsåret 1983-84. Hensigten hermed var dels at vurdere, hvordan loven havde virket på de områder, den omfattede, dels at tage op, om der i lyset af de vundne erfaringer og udviklingen i 5 års perioden, var behov for at ændre loven.

Siden lovens vedtagelse er der både herhjemme og i arbejdet i internationale organisationer taget yderligere initiativer med henblik på at fremme genanvendelsen.

I 1982 gav folketingets finansudvalg således tilslutning til at fremme genbruget gennem en tilskudsordning, der supplerede 1978-lovens begrænsede tilskudsmuligheder, bl.a. ved at gøre det muligt at støtte genbrugsprojekter vedrørende alle materialetyper. Der er afsat i alt 74,3 mill. kr. til denne tilskudsordning for årene 1982-85. Ordningen administreres af miljøstyrelsen. Endvidere blev genanvendelse i 1980 udpeget som et midlertidigt initiativområde for teknologirådets midler til pro-

jekttilskud. Indtil 1985 er afsat ca. 20 mill. kr. her-til.

I 1982 blev miljøbeskyttelsesloven revideret, og der fastsattes bl.a. nye regler om den kommunale affaldsplanlægning. Af motiverne til lovforslaget fremgår, at hensigten med en styrket affaldsplanlægning i høj grad var at bedre mulighederne for genanvendelse og at koordinere genanvendelsesaktiviteter med myndighedernes øvrige aktiviteter på affaldsområdet.

Endelig bør det nævnes, at folketinget også i 1982 vedtog at sætte afgifterne op på visse detail-salgspakninger. Selvom dette først og fremmest var fiskalt begrundet, var det også tilsigtet at opnå en ressource- og forureningsbegrænsende effekt via den større tilskyndelse til genanvendelse, som en forhøjet afgift indebar.

Udviklingen siden 1978-lovens vedtagelse har således medført betydelig større aktivitet på genanvendelsesområdet, end det kunne forventes ved lovens vedtagelse. Det har været karakteristisk, at aktiviteten i høj grad også har rettet sig mod andre materialer end dem 1978-loven omfattede.

I den forløbne periode har der fundet en styrkelse sted af genanvendelsesindsatsen i de fleste EF-lande og i de øvrige nordiske lande. Endvidere er der med hensyn til mindre forurenende teknologier og genanvendelse taget en række initiativer på internationalt plan.

I 1979 vedtog ECE-medlemslandene således en erklæring om Low and Non Waste Technology, hvor der udtrykkes enighed om at styrke den forebyggende indsats i form af en mere rationel udnyttelse af ressourcerne, som kan medføre mindre udledning til miljøet. I ECE-regi har dette udmøntet sig i en informationsudveksling om miljø- og ressourcevenlige teknologier samt en række rapporter om, hvordan sådanne teknologiers effekt skal vurderes.

I 1980 arrangerede EF-kommissionen et symposium om »clean technology«, som bl.a. mundede ud i en resolution om, at indsatsen på dette område burde styrkes. På den baggrund vedtog Rådet for De europæiske Fællesskaber i 1981 det andet